

بررسی میزان درصدگرفتگی و کاهش نفوذپذیری در روسازی نفوذپذیر بر اثر گذر زمان (پایلوت شهری)

محمد امین طالقانی

<http://www.parsilatex.com>

<http://wiki.parsilatex.com>

۲۴ شهریور ۱۳۹۵

۱	کلیات پژوهش	۱
۱	مقدمه	۱.۱
۲	ضرورت و هدف	۲.۱
۳	مراحل و روش پژوهش	۳.۱
۴	محتوای فصول	۴.۱
۴	فصل اول	۱.۴.۱
۴	فصل دوم	۲.۴.۱
۴	فصل سوم	۳.۴.۱
۵	فصل چهارم	۴.۴.۱
۵	فصل پنجم	۵.۴.۱
۶	پیشینه و ادبیات پژوهش	۲
۶	مروری بر ادبیات پژوهش	۱.۲
۶	نقش توسعه شهر در تولید رواناب	۱.۱.۲
۷	روسازی متخلخل	۲.۱.۲
۸	مراجع و منابع	۳

چکیده

مخلوط‌های آسفالتی با دانه‌بندی باز یکی از انواع مخلوط‌هایی هستند که در روسازی‌های آسفالتی استفاده می‌شوند و افزایش نفوذپذیری و کاهش صدای چرخ از ویژگی‌های اصلی آن‌هاست. کاربرد متداول این مخلوط‌ها در روسازی‌های آسفالتی به این صورت است که آب باران به درون آسفالت متخلخل که بر روی یک لایه آسفالت با دانه‌بندی توپر قرار دارد نفوذ کرده و سپس به کناره‌های راه زهکش می‌شود. کاربرد دیگر این مخلوط‌ها که در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته روسازی‌های نفوذپذیر است که سازه روسازی به آب روی سطح اجازه می‌دهد که آزادانه از داخل آن نفوذ کرده و به لایه‌های زیرین نفوذ کند.

در این پژوهش سعی بر آن است با توجه به کاربرد دوم مخلوط‌های آسفالتی با دانه‌بندی باز یعنی روسازی آسفالتی نفوذپذیر، نقش انواع پارامترهای موثر بر میزان کاهش نفوذپذیری لایه روسازی بر اثر گذر زمان، مورد بررسی قرار گیرد. در این روسازی لایه بالایی از مخلوط آسفالت متخلخل تشکیل شده و لایه‌های زیرین دارای نفوذپذیری بالا می‌باشند. بنابراین آب جمع شده روی سطح روسازی ناشی از باران به داخل روسازی و سپس خاک بستر نفوذ می‌کند.

همچنین سعی بر آن است تا با ارائه یک دانه‌بندی مناسب جهت آسفالت‌های متخلخل، از ویژگی‌های آن مانند افزایش نفوذپذیری و کاهش آلودگی صوتی استفاده نماییم. همچنین در این پژوهش این نوع روسازی با آسفالت ماستیک درشت‌دانه (SMA)^۱ مقایسه گردیده است. مساله بسیار مهم در رابطه با این روسازی‌ها میزان باربری این روسازی‌ها در شرایط مختلف ترافیکی است. همچنین عمده خرابی‌های این روسازی‌ها ترک‌های طولی و شیارشدگی می‌باشد.

کلمات کلیدی: مخلوط‌های آسفالتی با دانه‌بندی باز، روسازی‌های نفوذپذیر، آسفالت ماستیک درشت‌دانه، پارامترهای موثر بر میزان کاهش نفوذپذیری

فصل ۱

کلیات پژوهش

۱.۱ مقدمه

یکی از انواع مخلوط‌های آسفالتی که استفاده از آن‌ها رایج شده است مخلوط‌های با دانه‌بندی باز^۱ می‌باشد. به‌طور معمول قسمت عمده این نوع مخلوط‌های آسفالتی از سنگدانه‌های شکسته یا شن تشکیل و مقدار کمی ماسه نیز به آن‌ها اضافه می‌شوند و به انواع مختلف از جمله PA^۲ و PEM^۳ تقسیم می‌شوند و لایه ساخته شده از این مخلوط‌ها نیز OFFC^۴ و PFC^۵ نامیده می‌شود. این مخلوط‌ها به طور معمول در لایه‌لای روسازی استفاده می‌شوند و دارای درصد هوای زیاد (بین ۱۵ تا ۲۵ درصد) هستند، هرچند که برای آن‌ها حداقل درصد هوا تعیین نشده است [۱]. مخلوط‌های آسفالتی با دانه‌بندی باز دارای حفرات هوای متصل به هم بوده که آب از این طریق به درون لایه هدایت می‌شود. در نتیجه آب بر روی سطح روسازی جریان نمی‌یابد و احتمال وقوع آب‌پیمایی و لغزندگی سطح راه کاهش می‌یابد. مزیت دیگر این مخلوط‌ها کاهش صدای چرخ به‌هنگام حرکت بر روی سطح جاده به علت داشتن فضایی خالی زیاد است. (در کشورهایمانند ایالت متحد آمریکا، انگلیس، مالزی، آفریقای جنوبی، ژاپن و استرالیا مخلوط‌های با دانه‌بندی باز به عنوان لایه‌ی سطحی در روسازی بزرگراه‌های با ترافیک زیاد و سرعت بالا استفاده شده‌اند. [۱])

آسفالت متخلخل از نوع مخلوط‌های آسفالتی گرم با دانه‌بندی باز یا میان تهی است. از این نوع آسفالت برای رویه‌ی راه‌ها به منظور زهکشی سریع آب باران از لایه جاده، کاهش آب‌لغزی و افزایش ایمنی وسایل نقلیه استفاده می‌شود. آسفالت متخلخل عبارت است از یک مخلوط آسفالتی با دانه‌بندی گسسته که پس از تراکم دارای درصد فضایی خالی زیاد (تقریباً بیش‌تر از ۲۰ درصد) می‌شود. این درصد زیاد فضایی خالی، شبکه‌ای از مجاری را در جسم مخلوط پدید می‌آورد که هم به منزله‌ی مخزنی برای جذب مقدار زیادی آب و هم به‌عنوان لایه‌ی زهکشی برای تخلیه آب به سمت

^۱ Mixes Graded Open

^۲ Asphalt Porous

^۳ Asphalt European Porous

^۴ Courses Friction Graded Open

^۵ Course Friction Porous

شانه‌های راه، عمل می‌کند. [۲]

استفاده از OGFC و PFC، بیشتر به عنوان یک لایه‌ی نازک بر روی لایه آسفالتی با دانه‌بندی متراکم است تا فرآیند زهکشی آب‌های سطحی را تسهیل کرده و احتمال اغزش را کاهش دهد. این نوع مخلوط‌ها اغلب برای مناطقی که ترافیک سنگین دارند استفاده می‌شود. (کاربرد دیگر مخلوط آسفالتی با دانه‌بندی باز در روسازی آسفالتی نفوذپذیر است. این نوع روسازی معمولاً از یک لایه آسفالتی نازک با دانه‌بندی باز و یک لایه اساس دانه‌ای با ضخامت زیاد دارای مصالح سنگی شکسته با اندازه بزرگ تشکیل می‌شود. این روسازی‌ها به گونه‌ای هستند که لایه آسفالتی روسازی کاملاً متخلخل بوده و آب باران به لایه‌های زیرین و در نهایت به خاک بستر منتقل می‌شوند و در نتیجه نیاز به آبروهای کنار راه به حداقل می‌رسد. به‌طور کلی مزیت این روسازی‌ها را می‌توان به‌صورت زیر خلاصه کرد: ((

- افزایش فضای مفید معابر.
 - کاهش مقدار رواناب.
 - افزایش مقدار نفوذ آب به لایه‌های پایینی و تغذیه منابع آب زیرزمینی.
 - تصفیه نسبی آب حاصل از بارندگی هنگام عبور از بین لایه‌های سنگی و حرکت به سمت پایین.
- روسازی‌های آسفالتی نفوذپذیر به‌طور معمول برای پارکینگ‌ها، خیابان‌های با ترافیک سبک، زمین‌های بازی، مسیرهای مخصوص عبور دوچرخه و پیاده‌روها استفاده می‌شوند. البته برای زمین‌های بازی بیشتر از نوع ریزدانه‌ی آن‌ها استفاده می‌گردد.

۲.۱ ضرورت و هدف

در سال‌های اخیر نگرانی‌ها پیرامون روند رو رشد آلاینده‌ها در منابع آب و محیط زیست و همچنین کاهش منابع آب زیرزمینی رو به افزایش بوده است. در دهه ۱۹۶۰، محققان دریافتند رواناب مناطق توسعه یافته، پتانسیل آلوده کردن منابع آب‌های سطحی و زیرزمینی را دارد. علاوه بر این، با افزایش مساحت منطقه، رواناب با نرخ و حجم بالاتری خارج شده و در نتیجه می‌تواند منجر به فرسایش و جاری شدن سیل در پایین‌دست گردد. [۳] با توجه به توسعه و گسترش شهرها و نیاز روز افزون به معابر و جاده‌ها، استفاده از یک روسازی کارآمد که نه تنها از لحاظ اقتصادی در طول چرخه عمر خود توجیه‌پذیر باشد بلکه دوست‌دار محیط‌زیست بوده و از استانداردهای توسعه پایدار نیز تبعیت کند، به شدت احساس می‌شود.

یکی از مواردی که در روسازی‌های نفوذپذیر حائز اهمیت است این است که این روسازی‌ها پس از مدتی که طول عمرشان می‌گذرد به دلیل کاهش میزان نفوذپذیری و پر شدن خلل و فرج آنان، از میزان عملکرد اولیه‌ی آن‌ها کاسته شده و حتی معکوس عملکرد اولیه خود انجام می‌دهند. شناخت هر چه دقیق‌تر پارامترهای موثر بر کاهش نفوذپذیری در این نوع روسازی‌ها و همچنین ارائه راهکارهای مناسب جهت بهبود آن، می‌تواند گام بسیار مهمی برای استفاده بیشتر از روسازی‌های نفوذپذیر در سطح کشور باشد.

به جهت شناخت میزان تاثیر تمامی پارامترهای موثر بر کاهش نفوذپذیری، شهر تهران به عنوان یک پایلوت شهری انتخاب گردید و با توجه به شرایط محیطی و اقلیمی این شهر پارامترها مورد بررسی قرار گرفت.

اهداف این تحقیق عبارتند از:

۱. بررسی پارامترهای موثر بر انسداد منافذ روسازی متخلخل در یک محیط شهری (با تأکید بر شهر تهران)
 - (آ) شناسایی و طبقه‌بندی روسازی‌های متخلخل مختلف بر اساس شدت نفوذپذیری
 - (ب) شناسایی عوامل موثر بر جاری‌شدن رواناب، شدت آن‌ها و میزان بارش
 - (ج) شناخت پارامترهای موثر بر کاهش نفوذپذیری و میزان تأثیر آن‌ها
۲. مطالعه آزمایشگاهی میزان درصد گرفتگی آسفالت نفوذپذیر بر اثر گذر زمان
۳. ارائه راهکارهای جلوگیری و یا کاهش میزان گرفتگی منافذ روسازی متخلخل
۴. بررسی روند کاهش نفوذپذیری روسازی نفوذپذیر اجرا شده در شهر تهران بر اثر مرور زمان بصورت پایلوت
۵. افزایش نرخ نفوذپذیری آسفالت متخلخل

در این پایان‌نامه قصد داریم تا با شناخت پارامترهای موثر بر کاهش یا افزایش نفوذپذیری به یک طرح اختلاط مناسب برای آسفالت متخلخل که هم از لحاظ مقاومت و هم نفوذپذیری بهینه باشد دست یابیم. طریقی که از جمیع شرایط مناسب برای پایلوت شهری تهران و همچنین موثر در کاهش آلودگی صوتی باشد که این موضوع نیز از عوامل حائز اهمیت در گستره‌ی شهری همانند تهران است.

۳.۱ مراحل و روش پژوهش

با توجه به اهداف این پایان‌نامه، روش کلی تحقیق بر انجام آزمایش‌های تجربی و میدانی و بررسی و تحلیل نتایج حاصل استوار است. جزئیات برنامه کار به شرح زیر است:

۱. بررسی مطالعات و پژوهش‌های سایر محققان به منظور درک جامع و کامل از مفاهیم آسفالت متخلخل
۲. شناسایی پارامترهای موثر بر نفوذپذیری آسفالت متخلخل در روسازی و انتخاب تأثیرگذارترین پارامترها از طریق پژوهش در مطالعات پیشین یا به دست آوردن آن از طریق آزمایش‌های تجربی
۳. تدوین و طراحی آزمایش برای مشخص کردن میزان اهمیت هر کدام از پارامترهای موثر در نفوذپذیری آسفالت متخلخل
۴. نهایی کردن نسبت‌های اختلاط و ساخت نمونه‌های انتخاب شده و انجام آزمایش‌های مربوط به خواص مکانیکی و فیزیکی مخصوصاً تعیین ضریب نفوذپذیری آن‌ها به منظور شناسایی میزان تأثیر هر کدام از پارامترها

۵. انجام آزمایش‌های میدانی ضریب نفوذپذیری بر روی نمونه‌های از پیش کار شده در سطح شهر تهران و انجام مطالعات و تحلیل و ارزیابی هر کدام
۶. اصلاح نسبت‌های مورد استفاده در طرح اختلاط ابتدایی و میدانی و ساخت و انجام آزمایش جهت تعیین طرح اختلاط نهایی پیشنهادی برای پروژه ساخت روسازی در عمل
۷. ارائه راهکارهای مناسب در جهت اجرا و نگهداری و بهره‌برداری از روسازی متخلخل به جهت حفظ عملکرد بهینه آن به مدت زمان طولانی با استفاده از آزمایش‌های انجام شده در طول تحقیق و مطالعات پیشین
۸. بررسی نتایج حاصل، تجزیه و تحلیل آن‌ها و ارائه روابط پیشنهادی
۹. نتیجه‌گیری نهایی

۴.۱ محتوای فصول

مطالب این رساله در فصول زیر ارائه می‌گردد:

۱.۴.۱ فصل اول

این فصل به معرفی پایان‌نامه پرداخته و شامل بخش‌های مقدمه، ضرورت و اهداف، مراحل و روش پژوهش و نهایتاً تقسیم‌بندی پایان‌نامه و تعریف فصول است.

۲.۴.۱ فصل دوم

در این فصل ضمن تعریف آسفالت متخلخل، ویژگی‌ها و کاربردهای مختلف آن مورد بررسی قرار می‌گیرد. مفاهیم و کلیات موضوع تحقیق به صورت مطالعات کتابخانه‌ای بررسی شده‌است.

۳.۴.۱ فصل سوم

در این فصل نخست به معرفی مصالح مصرفی شامل سنگ‌دانه‌ها، قیر و انواع اصلاحیات قیر پرداخته می‌شود. سپس اندازه‌ی سنگدانه‌ها در طرح اختلاط‌های اولیه به همراه نتایج آزمایش‌های آسفالت مورد بررسی قرار می‌گیرد و طرح‌های نهایی جهت انجام آزمایش‌های مورد نظر معرفی می‌گردند. در انتها برنامه‌ی آزمایشگاهی شامل مسیر آزمایش و طرح اختلاط‌ها، نوع آزمایش‌های انجام شده، تعداد، ابعاد، نام‌گذاری و آزمایش‌های میدانی صورت پذیرفته ارائه می‌گردد.

۴.۴.۱ فصل چهارم

این فصل به شرح آزمایش‌های انجام شده، نتایج حاصل و نیز تجزیه و تحلیل آن‌ها پرداخته و سعی می‌کند تا حد امکان روابط و نتایج را با یکدیگر مقایسه نموده و اختلاف‌ها را شرح دهد.

۵.۴.۱ فصل پنجم

در فصل پنجم با توجه به موارد مطرح شده در فصول گذشته و آزمایش‌های انجام گرفته، نتیجه‌گیری نهایی این پایان‌نامه به صورت خلاصه ارائه می‌گردد. همچنین با توجه به نتایج حاصل از تحقیق، پیشنهادهایی برای ادامه مطالعات بر روی آسفالت متخلخل در آینده ارائه می‌شود. بخش پایانی نیز به ذکر منابع و مراجع و پیوست پایان‌نامه اختصاص داده شده است.

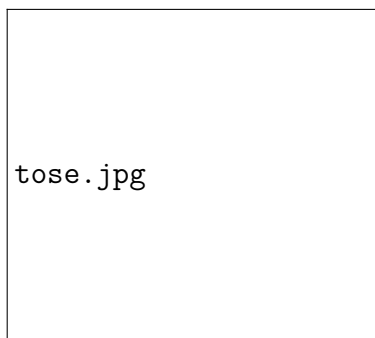
فصل ۲

پیشینه و ادبیات پژوهش

۱.۲ مروري بر ادبیات پژوهش

۱.۱.۲ نقش توسعه شهر در تولید رواناب

شهرسازی با افزایش تمرکز روسازی‌ها، ساختمان‌ها و دیگر سطح‌های نفوذناپذیر همراه است. این امر سبب تولید رواناب مازاد می‌شود. رواناب تولیدشده آلودگی‌های مسیر جریان را با خود جمع می‌کند و باعث آلودگی رودها و نهرها، آلودگی دریاچه‌ها و منابع آب آشامیدنی می‌شود. افزایش رواناب و عدم نفوذ آن در داخل زمین، باعث محروم شدن آب‌های زیر زمینی از منابع آب‌های سطحی می‌شود. در شکل ۱.۲ تصویری از نقش توسعه شهر در تولید رواناب نشان داده شده است. آب سطحی

شکل ۱.۲: نمایی از نقش توسعه شهری در تولید رواناب

آلودگی‌هایی را وارد منابع آب می‌نماید که از یک منبع متمرکز نمی‌باشند، بنابراین آن‌ها به عنوان یک منبع غیرنقطه‌ای در ایجاد آلودگی تلقی می‌شوند. مهمترین پارامتر جهت حمل و انتقال آلاینده‌ها در رواناب سطحی مواد معلق موجود در آن است. اگر بتوانیم این مواد را از رواناب سطحی حذف نماییم به بهبود کیفی آن کمک قابل توجهی نموده‌ایم. به طوری که طبق تحقیقات انجام شده، با حذف مواد

جامد معلق می‌توان سبب کاهش فسفر کل، فلزات سنگین، اکسیژن‌خواهی شیمیایی و کدورت از رواناب سطحی شد.

۲.۱.۲. روسازی متخلخل

روسازی متخلخل یک نوع BMP می‌باشد که از اوایل قرن جدید به مجموعه‌ی روسازی‌ها اضافه شده است. از جمله مزایای این روسازی‌ها کاهش نفوذناپذیری در مناطق شهری جدید یا مناطق توسعه یافته است. این روسازی رواناب را کاهش می‌دهد و بار آلودگی را حذف می‌نماید. روسازی متخلخل می‌تواند با و یا بدون زیر زهکش به کار برده شود. در صورتیکه دارای زیر زهکش باشد، آب با سرعت بیشتری نسبت به حالت بدون زهکش تخلیه می‌گردد. انواع روسازی‌های متخلخل به نگهداری رواناب سطحی، برای نزدیکی به شرایط پیش توسعه کمک می‌کنند. سیستم‌های روسازی متخلخل می‌تواند جایگزین سیستم‌های سنتی روسازی شوند تا بتواند باران و رواناب را از ناحیه‌های اطراف به طور مستقیم از میان روسازی نفوذ داده و رواناب از نظر کیفیت بهبود یابد. با توجه به اینکه روسازی متخلخل می‌تواند در حذف آلاینده‌ها خیلی پربازده باشد، باید به مراحل نصب و نگهداری این روسازی برای تضمین عملکرد طولانی مدت آن توجه شود. روسازی‌های متخلخل شامل روسازی نفوذپذیر، بتن متخلخل و آسفالت متخلخل می‌باشد.

روسازی بتن متخلخل

بتن متخلخل همان بتن معمولی می‌باشد با این تفاوت که مواد ریزدانه به طور تمام از بتن حذف شده است. در جدول ۲.۱.۲ سهم‌ها و تقسیم‌بندی مواد در بتن شرح داده شده است. بتن متخلخل شامل حداقل سه لایه می‌باشد که عبارتند از: پنج تا ده سانتیمتر لایه‌ای از بتن متخلخل، ۲.۵ تا ۵ سانتیمتر فیلتر از مصالح خرد شده، حداقل ۳۰ سانتیمتر لایه مخزن (از مصالح سه تا هفت سانتیمتر) و یک لایه اختیاری از فیلتر. اختلاط بتن متخلخل شامل سیمان پرتلند، دانه‌های یک شکل درشت دانه سنگی و آب است. در مقایسه با بتن معمولی که دارای ۳ تا ۵ درصد فضایی خالی می‌باشد، فضای خالی و متخلخل این بتن بین ۱۵ درصد تا ۲۲.۵ درصد است. این بتن برای پیش تصفیه آب باران می‌باشد. مصالح فیلتر خرد شده کمک به حذف برخی از آلودگی‌ها می‌نماید. رواناب در لایه مخزن ذخیره می‌شود. نفوذپذیری بالایی این لایه با مصالح شسته شده حداقل ۴۰ درصد می‌باشد. در شکل؟؟ شماتیکی از یک مقطع عرضی روسازی بتن متخلخل ارائه می‌گردد.

نسبت مواد	مقدار مواد
مواد دارای خواص سیمان	۲۷۰-۴۱۵ کیلوگرم بر متر مکعب
سنگدانه	۱۱۹۰-۱۴۸۰ کیلوگرم بر متر مکعب
نسبت آب به سیمان	۰.۲۷-۰.۳
نسبت سنگدانه به سیمان	۴-۴.۵:۱
نسبت سنگدانه ریز به سنگدانه درشت	صفر تا ۱:۱

سهم‌ها و تقسیم‌بندی مواد در بتن

فصل ۳

مراجع و منابع

کتاب نامه

- [1] S.N. Suresha and George Varghese and A.U. Ravi Shankar. Characterization of porous friction course mixes for different Marshall compaction efforts. Construction and Building Materials. 2009. 2887 - 2893.

[۲] کورش جایروند و احمد منصوریان و علی نصرالله تبار. بررسی دانه بندی های مورد استفاده در آسفالت متخلخل و آرایه دانه بندی مناسب برای ایران. کنفرانس ملی زیرساخت های حمل و نقل (دانشگاه علم و صنعت ایران). ۱۳۹۱.

[۳] علیرضا جوشقانی. بررسی ویژگی های مهندسی بتن متخلخل روسازی. پایان نامه ی کارشناسی ارشد. ۱۳۹۳.